

โครงสร้างการบริหารเงินกู้กับความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์ออมทรัพย์ ขนาดใหญ่ในประเทศไทย The Capital Management Structure and Profitability of Large Savings Cooperatives in Thailand

ยุภารัตน์ พรประดับ¹ สุรีย์ โบษกรณ์²

Yuparat Pornpradub¹ Suree Bosakoranut²

¹นักศึกษาลัทธิสุตฺตบญฺชิมหาบัณฑิต คณะบญฺช มหาวิทฺยาลัยศรีปทุม

¹Master of Accountancy Program in Accountancy, Sripatum University

²อาจารย์ประจำหลักสูตรบญฺชิมหาบัณฑิต คณะบญฺช มหาวิทฺยาลัยศรีปทุม

²Lecturer of Master of Accounting Program Sripatum University

Email: yuparath@econ.tu.ac.th; โทรศัพท์มือถือ : 081-4094066

Received: 29 April 2021

Revised: 05 July 2021

Accepted: 14 July 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างการบริหารเงินกู้กับความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย โดยขอบเขตการศึกษาจากรายงานทางการเงินประจำปีระหว่างปี พ.ศ. 2558 - 2562 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ 1) อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม 2) อัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม 3) อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม 4) อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม 5) อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม กับตัวแปรตาม 1) อัตรากำไรสุทธิ 2) อัตราการเติบโตของกำไร 3) อัตรากำไรต่อสมาชิก วิเคราะห์ข้อมูลจากสถิติที่ใช้ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุ

ผลการวิจัย พบว่า โครงสร้างการบริหารเงินกู้ อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตรากำไรสุทธิ อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราการเติบโตของกำไร อัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตรากำไรต่อสมาชิก อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตรากำไรต่อสมาชิก ซึ่งสามารถนำผลของงานวิจัยไปกำหนด

นโยบายและโครงสร้างการบริหารเงินทุนของสหกรณ์ออมทรัพย์ได้อย่างเหมาะสม และเป็นข้อมูลสำหรับการบริหารเงินทุนสหกรณ์ ให้ทราบถึงข้อมูลทางการเงินและทิศทางการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์ออมทรัพย์

คำสำคัญ : การบริหารเงินทุน/ การทำกำไร/ สหกรณ์ออมทรัพย์

Abstract

This research aimed to study the capital management structure and profitability of large saving cooperatives in Thailand. The study data were collected from the annual financial report between 2015-2019. The variables used in the study comprised independent variables, which were 1) ratio of cash and bank deposit to total assets, 2) ratio of investment to total assets, 3) ratio of loan to total assets, 4) ratio of deposit to total assets, and 5) ratio of cooperative capital to total assets; and dependent variables, which were 1) net profit margin, 2) profit growth rate, and 3) profit margin per member. The statistics used in the study were mean, maximum, minimum, standard deviation, and multiple regression analysis.

The results revealed that the ratio of cooperative capital to total assets had a positive correlation with net profit margin, the ratio of cash and bank deposit to total assets was positively correlated with the profit growth rate, the ratio of investment to total assets was positively correlated with the profit margin per member, the ratio of deposit to total assets, and the ratio of cooperative capital to total assets had a negative correlation with the profit margin per member. The results could be used to determine the policies and the capital management structure of savings cooperatives appropriately. In addition, they could be used as the information for the capital management of the cooperatives in order to obtain financial information and business direction.

Keywords: Capital management/ Profitability/ Savings cooperatives

บทนำ

ในปีพ.ศ.2562 เกิดสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนา (COVID-19) ทำให้ทั่วโลกเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจ ธุรกิจต่างๆ ได้รับผลกระทบเป็นจำนวนมาก ความสำคัญของสหกรณ์ออมทรัพย์ในยุควิกฤติ สหกรณ์ออมทรัพย์ได้รับความนิยมาจนถึงปัจจุบัน และยังคงทำหน้าที่เป็นแหล่งเงินฝากและเงินกู้ของสมาชิก ช่วยให้มีความคล่องในการดำเนินชีวิตและยังคงเป็นทางเลือกที่ช่วยแก้ปัญหาทางการเงินให้กับสมาชิก โดยเฉพาะในสภาวะที่ประสบปัญหาค่าครองชีพที่สูงขึ้น ผู้มีรายได้น้อย หรือมีรายได้คงที่ หรือมีรายได้ทางเดียว มักจะได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากไม่สามารถหารายได้เพิ่มได้เพียงพอกับรายจ่ายต่างๆ สหกรณ์ออมทรัพย์ยังคงใช้โมเดลดอกเบี้ยเงินฝากที่ค่อนข้างสูง และปล่อยสินเชื่อในอัตราดอกเบี้ยที่ค่อนข้างต่ำ และถือเป็นตัวช่วยที่สำคัญของสมาชิกในการเพิ่มสภาพคล่องและเก็บออมเงินที่หมุนเวียนจากสมาชิก อย่างไรก็ตาม หากสหกรณ์ออมทรัพย์ มีการบริหารจัดการที่ดี สมาชิกทำความเข้าใจกับสิทธิประโยชน์ต่างๆ ในการออมเงินและขอสินเชื่ออยู่เสมอ สหกรณ์ออมทรัพย์จะเป็นทางเลือกที่ดีในการบริหารจัดการเงินได้ดีแม้ในช่วงวิกฤต (กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. 2563)

ปัจจัยเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจสำหรับสหกรณ์ในกลุ่มที่มีเงินส่วนเกินจากการออมทรัพย์คือการบริหารความเสี่ยงด้านสินทรัพย์และหนี้สิน โดยต้องดูแลและบริหารจัดการการลงทุนในระยะยาวให้เกิดความสมดุลเพื่อรองรับกับความผันผวนทางเศรษฐกิจ ควรติดตามการเคลื่อนไหวและทิศทางแนวโน้มทางการเงินอย่างสม่ำเสมอรวมถึงการเพิ่มทุนสำรองให้มีเพียงพอ ส่งเสริมให้สมาชิกมีวินัยทางการเงิน ยึดหลักการสหกรณ์ในการพึ่งตนเอง เพิ่มความรอบคอบในการดำเนินธุรกิจ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสหกรณ์และสมาชิกเป็นหลัก รวมทั้งเฝ้าระวังปัจจัยเสี่ยงต่างๆ เพราะธุรกิจของสหกรณ์ออมทรัพย์เกี่ยวกับการเงิน ที่สำคัญคือ เงินที่ได้รับเป็นเงินจากหุ้นรายเดือนและรับฝากเงินจากสมาชิก ส่วนใหญ่จะนำไปลงทุนเพิ่ม จึงจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลทางบัญชีมาใช้ในการบริหารงานสหกรณ์ จะเห็นว่าในปัจจุบันสหกรณ์ต้องแข่งขันกับธุรกิจอื่นๆ สหกรณ์จึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงตัวเองเพื่อความอยู่รอด

การบริหารสหกรณ์ออมทรัพย์ในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการแข่งขันอย่างรุนแรง ผู้บริหารงานสหกรณ์ออมทรัพย์ซึ่งเป็นผู้กำหนดนโยบายและกำกับดูแลให้มีการดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายจะต้องมีวิสัยทัศน์กว้างไกลสามารถบริหารงานสหกรณ์ออมทรัพย์ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องอย่างรวดเร็ว (มนตรี ช่วยชู. 2546) ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่มาของการศึกษาโครงสร้างการบริหารเงินลงทุนกับความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย การศึกษาที่ได้จะทำให้ทราบสัดส่วนของการบริหารเงินทุน ผลตอบแทนของการลงทุน แหล่งที่มาและทางใช้ไปของเงินทุน ความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์ออมทรัพย์ซึ่งเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการวางแผนการบริหารเงินลงทุนตลอดจนการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

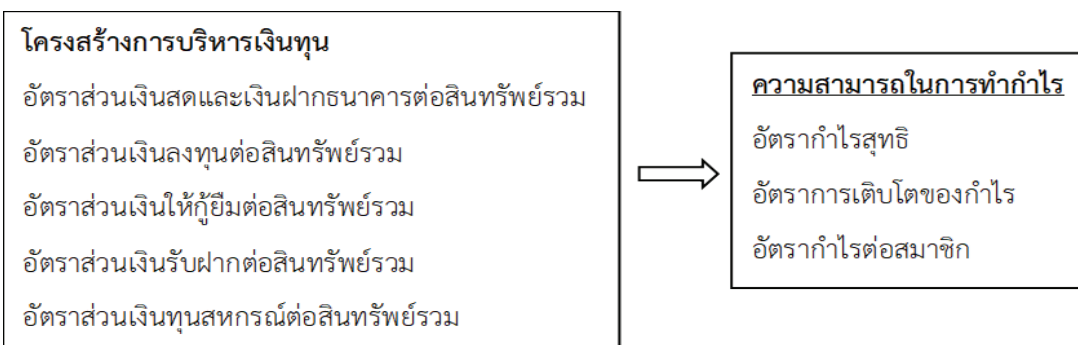
1. เพื่อศึกษาโครงสร้างการบริหารเงินทูนกับความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาโครงสร้างการบริหารเงินทูน อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินทูนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม กับอัตรากำไรสุทธิของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาโครงสร้างการบริหารเงินทูน อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินทูนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม กับอัตราการเติบโตของกำไรของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย
4. เพื่อศึกษาโครงสร้างการบริหารเงินทูน อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินทูนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม กับอัตรากำไรต่อสมาชิก ของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย

ขอบเขตการวิจัย (กรอบแนวคิดในการวิจัย)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ
(Independent Variables)

ตัวแปรตาม
(Dependent Variables)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ สหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย จำนวน 147 แห่ง (กรมตรวจบัญชีสหกรณ์. 2562) โดยการศึกษาโครงสร้างการบริหารเงินกู้ยืมกับความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยนำข้อมูลทุติยภูมิจากงบการเงินปี พ.ศ.2558 – 2562 มาทำการวิเคราะห์เพื่อวัดความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการบริหารเงินกู้ยืม ได้แก่ อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวมกับความสามารถในการทำกำไร ได้แก่ อัตรากำไรสุทธิ อัตราการเติบโตของกำไร อัตรากำไรต่อสมาชิก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ข้อมูลทางการเงินที่ได้มาจากงบแสดงฐานะทางการเงิน งบกำไรขาดทุน หมายเหตุประกอบงบการเงิน รายงานกิจการประจำปี ของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลา 5 ปี ในช่วงปี พ.ศ. 2558-2562 (กรมตรวจบัญชีสหกรณ์. 2562)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ คือข้อมูลทุติยภูมิ จากงบการเงินรายปีในรายงานประจำปีของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย โดยการศึกษาความสัมพันธ์โครงสร้างการบริหารเงินกู้ยืมกับความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ 1) อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม 2) อัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม 3) อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม 4) อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม 5) อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม และตัวแปรตาม 1) อัตรากำไรสุทธิ 2) อัตราการเติบโตของกำไร 3) อัตรากำไรต่อสมาชิก โดยใช้แบบบันทึกข้อมูล (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2559) ในการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากงบการเงินรายปีในรายงานประจำปีของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย จำนวน 147 แห่ง และนำข้อมูลทางการเงินที่ได้ มาทำการหาอัตราส่วนทางการเงินของแต่ละตัวแปร ตรวจสอบความไม่ครบถ้วนของข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้จากการหาอัตราส่วนทางการเงินไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลทางการเงินที่ได้จากงบการเงินรายปีของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย จำนวน 147 แห่ง มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นวิธีการบรรยายลักษณะของสิ่งที่ต้องการศึกษาสำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ (วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2553) ได้แก่ การบรรยายค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามให้ถูกต้องและเหมาะสมกับการนำไปวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ
3. การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์โครงสร้างการบริหารเงินทุนกับความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปร 8 ตัวแปร ได้แก่

CBA = อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม The ratio of cash and bank deposits to Total Assets

ITA = อัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม Investment ratio to Total Assets

LTA = อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม Loan to Total Assets Ratio

DTA = อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม Deposit to Total Assets Ratio

CEA = อัตราส่วนทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม Cooperative equity ratio to Total Assets

NPM = อัตรากำไรสุทธิ Net profit margin

PGR = อัตราการเติบโตของกำไร Profit growth rate

PMM = อัตราผลตอบแทนสมาชิก Profit margin per member

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา โครงสร้างการบริหารเงินทุนกับความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย โดยแสดงเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงสถิติบรรยายสำหรับตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ตัวแปร	$\bar{x}$	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	S.D.	แปล ความหมาย
อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม	2.3806	0.1598	10.3535	1.7833	ระดับน้อย
อัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม	9.3160	0.0061	74.7835	15.8372	ระดับมาก
อัตราส่วนให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม	82.6974	13.1340	98.9569	21.1283	ระดับน้อย
อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม	33.1895	3.2723	70.8451	16.6363	ระดับน้อย
อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม	45.7649	9.5187	82.6362	12.3091	ระดับน้อย
อัตรากำไรสุทธิ	55.4101	14.5104	82.2410	12.6416	ระดับน้อย
อัตรากำไรสุทธิต่อกำไร	13.6104	-85.9668	1,172.4873	97.4301	ระดับมาก
อัตรากำไรต่อสมาชิก	34,340.0105	4,864.5168	95,054.4950	15,057.7223	ระดับน้อย

จากตารางที่ 1 พบว่า ตัวแปรอิสระ 1) อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.3806 ค่าต่ำสุดอยู่ที่ 0.1598 ค่าสูงสุดอยู่ที่ 10.3535 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งเป็นการวัดการกระจายตัวของชุดข้อมูล พบว่า มีค่าอยู่ที่ 1.7833 2) อัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 9.3160 ค่าต่ำสุดอยู่ที่ 0.0061 ค่าสูงสุดอยู่ที่ 74.7835 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเป็นการวัดการกระจายตัวของชุดข้อมูล พบว่า มีค่าอยู่ที่ 15.8372 3) อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 82.6974 ค่าต่ำสุดอยู่ที่ 13.1340 ค่าสูงสุดอยู่ที่ 98.9569 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเป็นการวัดการกระจายตัวของชุดข้อมูล พบว่า มีค่าอยู่ที่ 21.1283 4) อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 33.1895 ค่าต่ำสุดอยู่ที่ 3.2723 ค่าสูงสุดอยู่ที่ 70.8451 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเป็นการวัดการกระจายตัวของชุดข้อมูล พบว่า มีค่าอยู่ที่ 16.6363 5) อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 45.7649 ค่าต่ำสุดอยู่ที่ 9.5187 ค่าสูงสุดอยู่ที่ 82.6362 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเป็นการวัดการกระจายตัวของชุดข้อมูล พบว่า มีค่าอยู่ที่ 12.3091 ตัวแปรตาม 1) อัตรากำไรสุทธิ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 55.4101 ค่าต่ำสุดอยู่ที่ 14.5104 ค่าสูงสุดอยู่ที่ 82.2410 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเป็นการวัดการกระจายตัวของชุดข้อมูล พบว่า มีค่าอยู่ที่ 12.6416 2) อัตรากำไรสุทธิต่อกำไร มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 13.6104 ค่าต่ำสุดอยู่ที่ -85.9668 ค่าสูงสุดอยู่ที่ 1,172.4873 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเป็นการวัดการกระจายตัวของชุดข้อมูล พบว่า มีค่าอยู่ที่ 97.4301 3) อัตรากำไรต่อสมาชิก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 34,340.0105 ค่าต่ำสุดอยู่ที่ 4,864.5168 ค่าสูงสุดอยู่ที่ 95,054.4950 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเป็นการวัดการกระจายตัวของชุดข้อมูล พบว่า มีค่าอยู่ที่ 15,057.7223

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ตัวแปร	CBA	ITA	LTA	DTA	CEA	NPM	PGR	PMM
CBA	1							
ITA	.011	1						
LTA	-.081	-.941**	1					
DTA	.080	.537**	-.592**	1				
CEA	.183*	-.237**	.217**	-.212**	1			
NPM	.143	.021	-.018	.015	.760**	1		
PGR	.205*	-.048	.025	.060	-.022	-.021	1	
PMM	-.087	.157	-.094	-.175*	-.226**	-.028	.137	1

*ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 2 เมื่อทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า การทดสอบความสัมพันธ์เบื้องต้นระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กัน ดังนี้ โครงสร้างการบริหารเงินทุน อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม กับอัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม ซึ่งมีค่าเท่ากับ -0.941 อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กับอัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.537 อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม กับอัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.592 อัตราส่วนเงินทุนสหรับต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม กับอัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.237 อัตราส่วนเงินทุนสหรับต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กับอัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม

ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.217 อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม กับอัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.212 และระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กัน คือ อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กับอัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.183

จากการทดสอบสมมติฐาน โครงสร้างการบริหารเงินทุนได้แก่ อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม กับความสามารถในการทำกำไรของอัตรากำไรสุทธิ โดยแสดงเป็นตารางดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร

ตัวแปร	B	Std. Error	Beta	t	P-value	Tolerance	VIF
อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม	-.067	.379	-.009	-.177	.860	0.918	1.089
อัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม	.223	.124	.280	1.807	.073	0.120	4.156
อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม	.083	.097	.138	.854	.395	0.110	4.891
อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม	.093	.049	.123	.1911	.058	0.636	1.573
อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม	.847	.056	.824	15.242	.000	0.896	1.117

R Square = 0.631, Adjusted R Square = 0.618, F = 48.153, Sig.= .000

ผลการทดสอบ พบว่า โครงสร้างการบริหารเงินทุน อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์ในทางเดียวกันกับอัตรากำไรสุทธิที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตรากำไรสุทธิได้ร้อยละ 63.1 นั่นคือหากอัตรากำไรเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวมร้อยละ1.00 มีผลทำให้อัตรากำไรสุทธิเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 82.4

จากการทดสอบสมมติฐาน โครงสร้างการบริหารเงินทุนได้แก่ อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม กับความสามารถในการทำกำไรของอัตราดอกเบี้ยของกำไร โดยแสดงเป็นตารางดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร

ตัวแปร	B	Std. Error	Beta	t	P-value	Tolerance	VIF
อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม	11.669	4.664	.213	2.495	.014	0.918	1.089
อัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม	-.559	1.523	-.097	-.393	.695	0.120	4.156
อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม	.095	1.193	.021	.080	.936	0.110	4.891
อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม	.544	.601	.093	.905	.367	0.636	1.573
อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม	-.548	.684	-.069	-.801	.424	0.896	1.117

R Square = .237, Adjusted R Square = .056, F = 1.675, Sig.= .014

ผลการทดสอบพบว่าโครงสร้างการบริหารเงินทุน อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์ในทางเดียวกันกับอัตราดอกเบี้ยของกำไร ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยของกำไรได้ร้อยละ 23.7 นั่นคือหากอัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.00 มีผลทำให้อัตราดอกเบี้ยของกำไรเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.30

จากการทดสอบสมมติฐาน โครงสร้างการบริหารเงินทุนได้แก่ อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม กับความสามารถในการทำกำไรของอัตรากำไรต่อสมาชิก โดยแสดงเป็นตารางดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร

ตัวแปร	B	Std. Error	Beta	t	P-value	Tolerance	VIF
อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคาร ต่อสินทรัพย์รวม	-52.615	674.501	-.006	-.078	.938	0.918	1.089
อัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม	438.864	220.245	.462	1.993	.048	0.120	4.156
อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม	121.717	172.467	.171	.706	.482	0.110	4.891
อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม	-334.639	86.905	-.370	-3.851	.000	0.636	1.573
อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อ สินทรัพย์รวม	-282.670	98.963	-.231	-2.856	.005	0.896	1.117

R Square = .417, Adjusted R Square = .174, F = 5.294, Sig.= .000

ผลการทดสอบ พบว่า โครงสร้างการบริหารเงินลงทุนอัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์ในทางเดียวกันกับอัตรากำไรต่อสมาชิก ในขณะที่อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับอัตรากำไรต่อสมาชิก ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตรากำไรต่อสมาชิกได้ร้อยละ 41.7 นั่นคือหากอัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.00 มีผลทำให้อัตรากำไรต่อสมาชิกเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.30 และหากอัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.00 มีผลทำให้อัตรากำไรต่อสมาชิกลดลงร้อยละ 37.00 และ 23.10 ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างการบริหารเงินลงทุนกับความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย

จากการวิเคราะห์เพื่อให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 พบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย ในทิศทางเดียวกัน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.760

อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรต่อสมาชิกของสหกรณ์ขนาดใหญ่ในประเทศไทยในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งมีค่าเท่ากับ -0.226 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์กับอัตราการเติบโตของกำไรในทิศทางเดียวกัน ซึ่งมีค่าเท่ากับ $.205$ และค่าความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรต่อสมาชิกในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งมีค่าเท่ากับ -0.175

ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุโครงสร้างการบริหารเงินลงทุนกับความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย พบว่า โครงสร้างการบริหารเงินลงทุน อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตรากำไรสุทธิได้ร้อยละ 63.1 และมีค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าเท่ากับระดับนัยสำคัญ 0.05 นั้นหมายความว่าเมื่ออัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์มีค่าเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้อัตรากำไรสุทธิของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น

ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุโครงสร้างการบริหารเงินลงทุนกับความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย พบว่า โครงสร้างการบริหารเงินลงทุน อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์กับอัตราการเติบโตของกำไร ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราการเติบโตของกำไรได้ร้อยละ 23.7 และค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.014 ซึ่งน้อยกว่าเท่ากับระดับนัยสำคัญ 0.05 นั้นหมายความว่าเมื่ออัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวมมีค่าเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้อัตราการเติบโตของกำไรของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น

ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุโครงสร้างการบริหารเงินลงทุนกับความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย พบว่า โครงสร้างการบริหารเงินลงทุน อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรต่อสมาชิกในทิศทางเดียวกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สามารถอธิบายความเปลี่ยนแปลงของอัตรากำไรต่อสมาชิกได้ร้อยละ 41.7 และมีค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.048 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 นั้นหมายความว่าเมื่ออัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้อัตรากำไรต่อสมาชิกเพิ่มขึ้น และอัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรต่อสมาชิกในทิศทางตรงกันข้าม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สามารถอธิบายความเปลี่ยนแปลงของอัตรากำไรต่อสมาชิกได้ร้อยละ 41.7 และมีค่า P-Value มีค่าเท่ากับ 0.000 และ 0.005 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 นั้นหมายความว่าเมื่ออัตราเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้อัตรากำไรต่อสมาชิกลดลง

2. เพื่อศึกษาโครงสร้างการบริหารเงินทุน อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินลงทุนสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม กับอัตรากำไรสุทธิของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย

จากการวิเคราะห์เพื่อให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ พบว่า โครงสร้างการบริหารเงินทุน อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ

3. เพื่อศึกษาโครงสร้างการบริหารเงินทุน อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินลงทุนสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม กับอัตราการเติบโตของกำไร ของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย

จากการวิเคราะห์เพื่อให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ พบว่า โครงสร้างการบริหารเงินทุน อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราการเติบโตของกำไร

4. เพื่อศึกษาโครงสร้างการบริหารเงินทุน อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินรับฝากต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินทุนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม กับอัตรากำไรต่อสมาชิก ของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย

จากการวิเคราะห์เพื่อให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ พบว่า โครงสร้างการบริหารเงินทุน อัตราส่วนเงินลงทุนต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อสินทรัพย์รวม ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรต่อสมาชิก

อภิปรายผลการวิจัย

การการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง โครงสร้างการบริหารเงินทูนกับความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทยสามารถ อภิปรายผลได้ดังนี้

จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า อัตราส่วนเงินทูนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตรากำไรสุทธิของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย กล่าวคือเมื่อมีสมาชิกนำเงินมาลงทุนในหุ้นของสหกรณ์จะทำให้ทุนของสหกรณ์เพิ่มมากขึ้น และสหกรณ์สามารถนำเงินไปลงทุน ให้อยู่ยืม หาผลตอบแทนได้มากขึ้นย่อมส่งผลต่ออัตรากำไรสุทธิให้เพิ่มมากขึ้น อัตราส่วนเงินทูนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตรากำไรต่อสมาชิกของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย กล่าวคือ เงินทูนที่ได้มาจากการที่สมาชิกเดิมหรือสมาชิกใหม่นำมาลงทุนในหุ้นสหกรณ์เพิ่มขึ้น เมื่อจำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้นอัตรากำไรต่อสมาชิกจะลดลง

ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ พบว่า โครงสร้างการบริหารเงินทูน อัตราส่วนเงินทูนสหกรณ์ต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตรากำไรสุทธิของสหกรณ์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย หมายความว่าเมื่ออัตราส่วนเงินทูนสหกรณ์มีค่าเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้อัตรากำไรสุทธิของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทยเพิ่มขึ้นโดยอัตรากำไรสุทธิจะสะท้อนให้เห็นผลการดำเนินงานและการบริหารเงินทูนของสหกรณ์ สร้างความเชื่อมั่นให้แก่สมาชิก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ (ชนิษฐา อิศรี. 2556) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระดับของการลงทุนกับความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์ออมทรัพย์ในสถาบันอุดมศึกษาขนาดใหญ่ โดยทำการศึกษาเป็นรายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2552-2554 พบว่า สหกรณ์ออมทรัพย์ในสถาบันอุดมศึกษาขนาดใหญ่จำนวน 10 แห่ง นำเงินทูนไปลงทุนให้อยู่ยืมแก่สมาชิกมากที่สุด รองลงมาเป็นการนำเงินทูนไปลงทุนในหลักทรัพย์ หุ้นกู้ พันธบัตรรัฐบาล ที่ทำให้มีอัตรากำไรเติบโตของกำไร อัตรากำไรต่อสมาชิก และอัตรากำไรสุทธิเพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Daniel & Abdul. 2018) ที่ศึกษาโครงสร้างเงินทูนและประสิทธิภาพทางการเงินของการออมเงินฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศเคนยา พบว่า การเพิ่มขึ้นของหนี้ 1% ส่งผลให้ความสามารถในการทำกำไรลดลง 3.6% จากการศึกษาส่วนของผู้อื้อหุ้นมีผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อกำไรสุทธิ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าปริมาณที่เพิ่มขึ้น 1%ของส่วนผู้อื้อหุ้นส่งผลให้ความสามารถในการทำกำไรเพิ่มขึ้น 21.2%

ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ พบว่า โครงสร้างการบริหารเงินทูน อัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับอัตรากำไร

เติบโตของกำไร นั้นหมายความว่าเมื่ออัตราส่วนเงินสดและเงินฝากธนาคารต่อสินทรัพย์รวมมีค่าเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้อัตราการเติบโตของกำไรของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ (Oler & Picconi. 2014) ศึกษาโมเดลด้านการเงินเพื่อสามารถกำหนดระดับเงินสดของกิจการที่เหมาะสม โดยระดับของเงินสดเพิ่มโอกาสในการเติบโตทั้งของบริษัทและตลาดกิจการที่มี โอกาสเติบโตสูงมักจะรักษาระดับเงินสดที่สูงเพื่อเป็นแหล่งเงินทุนในการลงทุนของกิจการใน อนาคต อีกทั้งการถือครองเงินสดสามารถเพิ่มความผันผวนของกระแสเงินสด ถ้ามีการถือครองเงินสดที่มากเกินไปหรือน้อยเกินไปอาจมีผลกระทบตรงกันข้ามกับมูลค่าของหลักทรัพย์ของกิจการในอนาคตและผลตอบแทนของนักลงทุนและผู้ถือหุ้นได้ โดยผลการศึกษา พบว่า การมีเงินสดไม่เพียงพอหรือมากเกินไปจนความจำเป็นต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์และอัตราผลตอบแทนหลักทรัพย์ในอนาคต กิจการถือครองเงินสดมีวัตถุประสงค์เพื่อบริหารสภาพคล่องของบริษัท เมื่อเงินสดเหลือจะถูกจัดสรรเพื่อสร้างโอกาสในการลงทุน และการจ่ายปันผล หรือซื้อหุ้นบริษัทคืน แต่อย่างไรก็ตามมีงานวิจัยน้อยมากที่ศึกษาว่าการที่มีเงินสดมากหรือน้อยจะมีผลกระทบต่อมูลค่าหลักทรัพย์ของบริษัทอย่างไร

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาในครั้งนี้ผู้บริหารสหกรณ์ที่มีหน้าที่ วางแผน และกำหนดแนวทาง นโยบายการบริหารเงินทุนสหกรณ์ต้องเข้าใจถึงความสัมพันธ์โครงสร้างการบริหารเงินทุนกับความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์ออมทรัพย์ และนำผลวิจัยใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจ วางแผนบริหารเงินทุนสหกรณ์เพื่อให้สหกรณ์ได้รับผลตอบแทนสูงสุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาโครงสร้างการบริหารเงินทุนกับความสามารถในการทำกำไรที่อธิบายได้เพียงบางอัตราส่วนเท่านั้น ในส่วนของงานวิจัยในครั้งต่อไปผู้วิจัยสามารถนำอัตราส่วนอื่นหรือปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ อัตรากำไรสุทธิ อัตราการเติบโตของกำไร อัตรากำไรต่อสมาชิก เพิ่มเติมจากอัตราส่วนเหล่านี้ เช่น อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ กระแสเงินสด อัตราการหมุนเวียนของหนี้ มาใช้พิจารณาเพื่อค้นคว้าหาปัจจัยที่อาจส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย

2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะทำการศึกษาสหกรณ์ประเภทอื่นๆอีก เช่นสหกรณ์ร้านค้า สหกรณ์ประมง สหกรณ์การเกษตร สหกรณ์เครดิตยูเนียน เพื่อให้เห็นความแตกต่างของการบริหารเงินทุน หรือผลกระทบปัจจัยอื่นๆ มากขึ้น

3. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการใช้ระเบียบวิจัยเชิงปริมาณ ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก หรือการสนทนากลุ่มมาใช้พิจารณาเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ครบถ้วนมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมตรวจบัญชีสหกรณ์. (2562). ระบบบริการข้อมูลสารสนเทศทางการเงินของสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://webservice.cad.go.th>
- กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. (2563). สหกรณ์ออมทรัพย์ สำคัญแค่ไหน ด้อย่างไร โดยเฉพาะในวิกฤติโควิด-19. สืบค้นเมื่อ 4 เมษายน 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.bangkokbiznews.com>
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2559). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2553). การวิจัยพัฒนารูปแบบ. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2(4), 1-15
- มนตรี ช่วยชู 2546, สัญญาณเตือนภัยด้านการเงินการบัญชีในสหกรณ์ออมทรัพย์, ประมวลบทความเกี่ยวกับสหกรณ์ออมทรัพย์ เล่มที่ 17, หน้า 46. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย
- ชนิษฐา อิศรี.(2556). ความสัมพันธ์ระดับของการลงทุนกับความสามารถในการทำกำไรของสหกรณ์ออมทรัพย์ในสถาบันอุดมศึกษาขนาดใหญ่ สารนิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
- Daniel, M. M., & Abdul, M. F. (2018). Capital Structure and the Financial Performance of Deposit-Taking Savings and Credit Cooperative Societies in Kenya (Doctoral dissertation, School of Business in partial fulfilment of the Requirements for the award of the degree of masters of business administration (finance option), kenyatta university).
- Picconi, M., & Oler, D. (2014). Implications of insufficient and excess cash for future performance. Contemporary Accounting Research, 31(1), 253-282.